

- *ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ*:- ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਰਗਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦਾ ਵਿਕਰਮ ਨਾਂ ਹੋਵੇ , ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋਵੇ ”
- *ਪ੍ਰਸ਼ਨ*:- ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ?
- *ਉੱਤਰ*:- ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖਦਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬੋਲਾਂ, ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ...ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਮੇਰੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਾਪ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਵੀ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਕੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਾਰਟ 100 ਸਾਲ ਦਾ, ਕਿਸਦਾ 80 ਦਾ, ਕਿਸਦਾ 2 ਸਾਲ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਥੋਂ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਅਤੇ ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਗਰਭ ਜੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਜੇਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਓਵੇਂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਰਹਿਤ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ। ਸਦਾ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਜਿਸਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ, ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਰੱਖੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਸਾਡੇ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਗੇ, ਫ਼ਾਰਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਪਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਫਿਰ ਘਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਰੱਗ ਜੁਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਾ ਤਾਂ ਝੱਟ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇੜਨਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸਵੇਰੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਨਾ। ਦੇਖ ਦੇਖ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਹੋਵਤ...ਕਿਉਂ? ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂਰ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਨਿਕਲਿਆ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਮੀ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਸੇਮੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਫਾਈਨਲ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁੱਦ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਲੱਡ ਕੱਢ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਹੋ ਮਾਇਆ! ਤੂੰ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਿਹੜੇ ਬਲੱਡ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮਰੱਥੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਧਾਕਲਪ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਉਹ ਸਮਰੱਥੀ ਗਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਾਲਵੈਟ ਤੋਂ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ

ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੰਨਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ-ਕਿੱਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਹਰਸ਼ਿਤ ਪਨੇ(ਖੁਸ਼ੀ) ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਫਿਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਕਿੱਥੇ ਗਏ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਥੋਂ ਆਏ ਸੀ ਉਥੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜੱਜ ਕਰੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਕਰੋ - ਭਗਤੀ ਰਾਈਟ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਰਾਈਟ ਹਾਂ? ਬਾਪ, ਰਾਮ ਹੈ ਰਾਇਟੀਅਸ, ਰਾਵਣ ਹੈ ਅਨਰਾਇਟੀਅਸ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਸੀ। ਦਾਨ-ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਵੀ ਪੈੜੀ ਥੱਲੇ ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ? ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਦਮ-ਕਦਮ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਕਦਮ-ਕਦਮ ਤੇ ਪਦਮ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਪਦਮਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਰਾਜ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਤਾਂ ਫਾਲਤੂ ਖਿਆਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ, ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਪਾਰਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀਰੋ-ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰਟ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਕਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੋਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂ...ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਏ ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੜਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਬਰ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਲੁਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਾਂਗੇ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਂਗੇ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਵੀ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਵੀ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੋਂ ਸਾੜਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹੋ? ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਨਾਂ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਦਨਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵਿਜੀਟਰਸ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੈਰਿਮਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੋਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ? ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀਨ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੱਕ ਸਾੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਵਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕੰਡ ਜੋ ਕੁਝ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਿੱਥੀ-ਤਰੀਕ ਸਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ, ਕਿੰਨੇ ਸਾਲ, ਕਿੰਨੇ ਮਹੀਨੇ ਸਾਡਾ ਪਾਰਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਾਬਾ-ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਬੋਲੇ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਰੱਬ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਬੈਂਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ,

ਸੁੱਖਧਾਮ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਫਿਰ ਉਸਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਆਦਿ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਲੜਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਰਾਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਖੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਖੰਡ, ਅਟਲ, ਅਡੋਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਅੱਗੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪਿੱਛੇ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਸਾਰੀਆਂ ਉਥਲ ਖਾਣਗੀਆਂ। ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਜਵਾਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਫੀਮੇਲਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਫੀਮੇਲਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਿੱਖਿਆ ਲਈ, ਚਲੇ ਗਏ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਦੇਖੋ। ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਇਕਦਮ ਚੋਟੀ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਣੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੋ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ, ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਲਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਵੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੀਵਾਲਾ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮਾਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਦੇ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੰਤੀ ਫਿਰ ਦੀਵਾਲਾ ਮਾਰਨਤੀ...ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖਦਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇੱਕ-ਦੋ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੈਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਥੋਂ ਹੀ ਭਰਨੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੁਣ ਹੀ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨੇ ਹਨ।

*ਵਰਦਾਨ:- ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ(ਅਧਿਆਪਕ) ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਠ ਪੜਨ ਵਾਲੇ

ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਭਵ:

ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਸਮਝੋ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਕ ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਲਵੋ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਟਰੱਸਟੀ ਮਾਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ, ਸਮਰੱਥ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

*ਸਲੋਗਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਜ਼ਾਜ ਮਿੱਠਾ ਹੈ ਉਹ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

*****